

дво̀е, нѣ една̀ така̀ва вѣрзина̀ ѣ стра̀шна да га не пѣкин машината. При срѣднѣтѣ вѣрзинѣ мо̀же пароходната колѣ да влѣчи сѣдѣз нѣмѣ си на равенѣ пѣтъ ѣднѣх товарѣ отъ 1600 до 3000 кантѣра тѐжкѣ.

Пароходната колѣ има шестѣ колелѣ, отъ които срѣднитѣ две, сѣжитѣ завѣртин колелѣ, по голѣми сѣ отъ другитѣ чѣтыри, нѣматѣ ѣ никакѣвѣ вы́сочкѣ украиникѣ, нѣ като сѣкакѣви други колѣки колелѣ. Оскѣта, ко̀лото склизѣва тѣ две колелѣ ѣдно̀ на друго̀ има подѣ колѣта двѣ прѣворѣжно ѣдна̀ на друго̀ направени рѣчки, на които завѣртѣванѣето ѣзлѣза отъ пароходнѣтѣ машинѣ сѣ двѣ то̀бѣжи, които сѣ свързани сѣ дѣрѣалото на рѣчкитѣ. Ка̀кото сѣ клѣтѣтѣ то̀бѣжитѣ отъ пароходнѣтѣ машинѣ вѣрзо насѣмѣ ѣ натѣмѣ, така̀ сѣ вѣртѣтѣ ѣ рѣчкитѣ, сѣтѣ ѣ колелѣта *).

Пароходнѣтѣ машина ѣзмысли Ингелѣшиѣтѣ Капитѣнинѣ Савѣрѣ прѣдѣ 140 годѣни, нѣ сѣдѣз нѣколко годѣни ѣ прѣрѣви по доврѣ Неекѣмѣ; ѣ още по доврѣ ѣ истѣичѣ Вѣтѣ вѣ 1764 г. Отъ то̀гѣва си ѣ остѣнѣла ѣна̀ѣ на̀рѣва на тѣ машинѣ, какѣто си ѣ ѣ до днѣсь. Испѣрво̀мѣ сѣ на̀рѣви пароходната машина сѣмо за тѐглѣнѣ на

*) Еднѣ такѣвѣ на̀рѣвѣ мо̀же да вѣди вѣлѣкѣ по насѣ на копѣриѣрскѣто колелѣ.